

KATOLIKUS ÉLET

KISTARCSA

A katolikus pap és szolgálata

Te pap vagy mindörökké!

A papszentelés ünnep az Egyháznak, ünnep annak az Egyházközségnek, ahonnan a felszentelt pap elindult, és ünnep annak a fiatalembernek és családjának, akit a püspöke pappá szentelt. E gondolatok jegyében nézzük a pap feladatát, és azt: hogyan gondolkodnak az emberek a papról.

1870-ben Olaszországban történt. Garibaldi olasz szabadságharcos katonáival elfoglalta Vatikánt. A csekély létszámú testőrség alabárdjait inkább dísznek használta, mint fegyvernek. Az egyik bíboros félelmének legkisebb jelét sem mutatva, nyugodtan imádkozott. Az idős főpapot a katonák nem merték bántani. Tehetetlen dühükben így kiáltottak rá: miért nem menekültél el, hiszen az Egyháznak vége; egyáltalán mire valók a papok? Ez a kérdés nem először és nem utoljára hangzott el. Vannak egyházi ünnepek, melyek évenként visszatérnek: húsvét, karácsony, pünkösd. Az Egyházközségnek is vannak állandó ünnepei: elsőáldozás, búcsú, hittan évnyitó, hálaadás. De újmise, primícia az Egyházközségek életében nagyon ritkán vannak. E ritka alkalommal tegyük fel a kérdést: mire valók a papok?

A felszentelt pap tanít, mint Jézus is tette földi életében. Jézus tanított és találkozott gyerekekkel, hívta őket: engedjétek hozzám őket. Találkozott ifjakkal, bátorította őket: jöjjetek, kövessetek engem. Találkozott betegekkel: vigasztalta őket. Találkozott hívőkkel, biztatta őket. Találkozott öt gyűlölökkel: ő szelíden szólt hozzájuk. A pap is találkozni fog gyerekekkel, ifjakkal, betegekkel, hívőkkel, gyűlölőkkel. Szólni kell hozzájuk: kérni, bátorítani, vigasztalni, biztatni. Jézus mindig jót tett az emberekkel, nem mindig kapott viszonzást. Erre a papnak is fel kell készülni. Jézus szenvedett érettünk, a pap sem lehet külön a Mesterénél.

A felszentelt pap bemutatja a szentmise áldozatot, élőkért és holtakért. A pap legszentebb feladata, eget megnyitó hatalom. E hatalmat tudós, művész, hadvezér nem gyakorolhatja. Állhat az oltár elé a világ legfőbb hatalmassága, elmondhatja az átváltoztatás szavait: ez az én testem ez az én vérem, ez legfeljebb káromló merénylet lehet a fönséges Isten ellen. Ellenben, ha az oltár elé lép egy egyszerű pap, a kenyér és a bor felett a felszentelés erejével elmondja az átváltoztatás szavait: ez az én testem, ez az én vérem, akkor Isten Fia a kenyér és a bor külső színe alatt megjelenik az oltáron. Boldog az a nép melynek papja van, mert akkor Jézusa is van. A pap azért van, hogy bemutassa a szentmise áldozatot.

A pap megszenteli az ember életét. Jézus Krisztus arra törekedett, hogy megváltoztassa, megszentelje az emberek életét. A pap küldetést kapott, hogy megszentelje az ember életét, kiszolgáltassa a szentségeket, elvezesse őket az örök üdvösségre. Nincs tehát igazuk azoknak, akik azt mondják, hogy magunk is el tudjuk intézni lelki ügyeinket, nincs szükségünk katolikus papra. Lehet valaki gazdag, okos, parancsolhat tömegeknek, beírhatja nevét a történelembe, de pap nélkül nem juthat el az örök életbe. A jó Isten a kegyelmek adományozását a katolikus papságon keresztül adja. Aki a pap közreműködést visszautasítja, egyenértékű a jó Isten kegyelmének visszautasításával.

Tegyünk fel még egy kérdést: hogyan gondolkodnak az emberek a papról.

Vannak olyanok, akik ellenszenvvel nézik a papságot. Lekicsinylik őket, minden alkalmat felhasználnak, hogy akár tekintetükkel, beszédükkel támadják őket. Ha lehetőség van rá mindjárt az Egyház papja ellen szólal fel, rendszerint elhamarkodott ítélettel. Ezt a magatartást ferdeirányú neve-

lésből, rosszakaratú közösségi befolyásból, és téves írásokból merítik. Ezekben az emberekben nincs önálló gondolkodás, hagyják magukat félrevezetni. Lelkileg vak emberek, akiket szintén lelki vakságban szenvedők vezetnek.

Vannak olyanok, akik a papot idegen embernek tartják. Olyan embert látnak benne, akit bizonyos alkalmakkor nem kerülhetnek ki, de akit egyébként iparkodnak távol tartani maguktól. Jó, ha a pap megáldja a házasságot, megkereszteli az újszülöttet, átsegíti az embereket a betegség és a halál nehéz óráiban, beszenteli a halottat. A pap iránt való tisztelet, csak hivatalos. Hívják, ha szükség van rá, de akkor érzik jól magukat, ha a pap már betette maga mögött az ajtót.

Vannak emberek, akik higgadtan, tisztán, okosan gondolkodnak a papról. Akik a papban Jézus helyettesét látják. Akik a papban nem az urat látják, olyan értelemben, hogy ő távol áll a nép széles rétegétől, hanem Isten szolgáját látják benne. A papban, mint jóakaró segítőtűket látják, akihez minden körülmények között bizalommal fordulhatnak. Az új eszmeáramlatok zűrzavarában, megfelelő útmutatást kaphatnak. A nyugodt gondolkodású emberek belátták, hogy a katolikus papság hűen ragaszkodik az örök igazságokhoz. Együtt élt, gondolkodott az első század keresztényeivel, de feltalálja magát a harmadik évezredben is. Egy nem vallásos ember mondta: amíg a világ világ marad, amíg emberek élnek a földön, szükség lesz papokra.

Kispap koromban, egy tisztességben megöszült paptanáromtól, a kispapok lelki vezetőjétől, a következő hasonlatot hallottam: „Szép élet a katonaelet, csak nehéz a viselet.” Mi papok, - hangzott a magyarázat, - ezt az énekszöveget fordított szöveggel, gondolattal használjuk: „nehéz, de szép.”

Papságom 54 éves távlatából ez a gondolatom: nehéz a papi élet, mert sokan nem értik meg, sőt megnehezítik munkáját, megvetik életét. Nehéz, mert hosszúak a nappalok, rövidek az éjszakák, és a pap mindennap szolgálatban van, ünnepnapokon is. A nehéz feladatok mellett mégis szép, nagyon szép, mert prédikálhat, taníthat templomban, iskolában, vigasztalhat. Szentségeket szolgáltathat ki az élet hajnalától az élet alkonyáig. Betegeket készíthet fel a nagy találkozásra. Szép, mert sokszor odaállhat a hívek elé és láthatja azokat, akik a vallásos élet útját járják, mert bemutathatja a szentmiséáldozatot. Szép, mert sok jó hívő ember van.

Évtizedekkel ezelőtt a házasság intézményéről sok szépet írtak.

Például:

Ketten az úton, amíg csak élünk megyünk tovább.

Szép volt az élet ketten az úton, sok éven át.

A szöveget átfogalmaztam, és ezt írom:

Jézussal az úton, amíg csak élek megyek tovább.

Jézussal az úton szép volt az élet sok éven át.

Somlai József plébános

Az acélember

Áll egyenesen, egymagán.

Az acélember a hegy homlokán.

Nem görnyedez, és nem erőlködik,

Áll és feszül és hordja terheit.

Áll és szótlanul ég felé feszül:

Hordja a kábelt rendületlenül.

És ha olykor egy-egy holdas éjszakán,

Ráül terhével a szörnyű magány,

S a látomások emlékeitől

Dereka már-már megroppanni dől:

Ilyenkor elég egy szempillantás:

A szomszéd hegyen a másik óriás,

A harmadik ormon a harmadik,

Hordozza látomása titkait.

Egy pillant, egy közös rezzenés:

A három acélember összenéz.

Testvér - mondja az acélpillanat -

Tudom gyengének lenni nem szabad.

Tudom a mi törvényünk: Állani.

Mi vagyunk a vezeték várai.

Nem tudom honnan, nem tudjuk kinek,

De rajtunk megyen át az üzenet.

Az ismeretlen ígét horda vállunk,

Bennünket ideállítottak. Állunk.

Sík Sándor

ÚRNAPJA - Krisztus Testének és Vérének ünnepe

„Himnuszt mondj egész sziveddel, szóddal úgysem érheted el. méltón nem dicsérheted.”

Szentháromság ünnepe utáni csütörtökön, vagy – ahogy hazánkban is – a következő vasárnapon tartott főünnep, amikor örömteli szívvel ünnepeljük az Oltáriszentséget. Az első szentmise és az Oltáriszentség alapításának megemlékező napja Nagycsütörtök, de a nagyhéten nem tudjuk eléggé kifejezni az Oltáriszentségbe vetett hitünk, reményünk, szeretetünk örömét. Ezen a napon ismét megünnepeljük ezeket a titkokat.

Az ünnep eredete az 1263-ban, Olaszországban, Bolsena városában történt híres eucharisztikus csodához kapcsolódik. Egy Rómába zarándokló cseh pap szentmisét mutatott be a bolsenai Szent Krisztina templomban. Az átváltoztatáskor kételkedett abban, hogy a kenyér és a bor valóban Krisztus testévé és vérévé válik. Ekkor a pap megdöbbenve vette észre, hogy az átváltoztatott és megtört ostyából vércseppek hullottak a korporáléra, az oltárra, sőt még a márványpadló néhány köve is véres lett. A nagy tisztelettel körülvett ereklyét 1264. június 19-én átvitték Orvietóba, ahol éppen IV. Orbán pápa tartózkodott. Ő hirdette ki Úrnapja ünnepét 1264. szeptember 8-án, és a Pünkösöd nyolcadát követő első csütörtökre tűzte ki Úrnapja megünnepelését. A Pápa ugyanakkor megbízta Aquinói Szent Tamást, hogy az ünnep számára saját liturgikus szövegeket szerkesszen. Ekkor írta meg Szent Tamás az Oltáriszentség dicséretére ezt a himnuszt: „Dicsérd Sion Megváltódat, vezéredet, pátfogódat áldja hangos éneked. Nagy titokról szól az ének, élet élő kútfejenek, a Kenyérnek hódolunk.” IV. Orbán pápa halála miatt Úrnapja ünnepe csak később vált egyetemessé az egyházban. A bolsenai Szent Krisztina templom márványpadlóján a vércseppek ma is világosan láthatók. A bevérzett oltárkendő az orvietói dómban található, amelynek építését szintén IV. Orbán pápa rendelte el. A vérrel áztatott oltárkendőt évente kétszer, Húsvétvasárnap délután és Úrnapján teszik ki közszemlére az oltárra. Az eucharisztikus csoda tényleges helyén, Bolsenában nagy pompával tartják meg Úrnapját. Három kilométer hosszan művészi virágszőnyeggel borítják be, és körmenetben viszik a három vércseppel áztatott kő egyikét.

Ó szent vendégség, Krisztust vesszük rajta! Hisszük, hogy a szentmisében az átváltoztatástól „Jézus, Isten Fia és Mária Fia, teljes isten-emberi valóságában jelen van a kenyér és a bor színe alatt”. A szentmisében egyszerre van jelen Karácsony, Húsvét és Pünkösöd: az átváltoztatáskor maga Jézus jön el közénk a pap szavára, a Szentlélek erejével. Ugyanaz történik a pap kezében, mint Mária méhében: Jézus ismét „megtestesül” a kenyér és a bor színében, és feláldozza magát értünk az Atyának. Nem emlékeztet ez, hanem valóság – ezt a Szentléleknek köszönhetjük, aki Krisztus testévé alakítja át a kenyeret, „mint a föld termését és az emberi munka gyümölcsét”, és Krisztus vérévé változtatja át a bort, „mint a szőlőtő termését és az emberi munka gyümölcsét”. Kenyér és bor: minden kor minden kultúrájának minden embere számára tiszta és létfontosságú táplálék.

Szép himnuszokkal, litániával és imákkal, énekekkel, versekkel, zeneművekkel, művészeti alkotásokkal próbáljuk hálánkat és dicséretünket kifejezni, megfogni a megfoghatatlant, minden csodák legnagyobbját, hogy Jézus jelen van köztünk az Oltáriszentségben. Ajándékából élő tabernákulunként magunkban hordozhatjuk a Mindenhatót. A szentáldozással a Szentháromság titkába vezet be minket az Úr Jézus, részt adva nekünk isteni életéből. Szent Ágoston írja: „Isten, bár végtelenül bölcs, nagyobb jótéteményt számodra ki sem gondolhat; bár mindenható, nagyszerűbbet számodra nem alkothat; bár végtelenül gazdag, de nincs többje, nagyobbja, mit neked ajándékozhatna.” Jézus az Oltáriszentségben, a Szeretet Szentségében egyesülni akar velünk. Lisieux-i Szent Teréz írja: „Ő nem azért száll mindennap az égből, hogy az aranycibóriumban maradjon, hanem azért, hogy egy másik Eget találjon magának, amely sokkal, de sokkal kedvesebb számára, mint az első volt: az Ő képére teremtett lelkünk Egét, az imádandó Szentháromság élő templomát!”

Ezt az örömről nem zárhatjuk a templom falai közé, hanem szeretnénk megmutatni a világnak. Ezért tartunk Úrnapján körmenetet, amikor szeretetünk és hálánk kifejezésül szeretnénk a lába elé szórni minden virágot... Az Eucharisztia görögül hálaadást jelent, hálát adunk Jézusnak, hogy az Oltáriszentségben folytatja áldott földi jelenlétét az idők végéig.

Mária az eucharisztikus asszony, az Élő Kenyér Anyja, az egyetlen asszony, aki kétszer hordozta Fiát: először fizikai valóságában, a méhében, másodszor minden szentáldozásban, amikor az apostolok által bemutatott szentmiséken áldozott. Máriával együtt mondjunk hálát minden szentáldozásért: „Magasztalja lelkem az Urat!” (Lk 1,46)

Szilágyi Mária

Szent Péter és Szent Pál

(Június 29.)

Valóban méltó és igazságos, hogy Péter, az apostolfejedelem és Pál, a népek térítő apostola egyaránt olyan kiemelt helyen szerepeljenek a naptárban, amilyen a nyári napfordulóval kezdődő csillagászati hónap első dekádja. Június 29-e kettejük igazi névünnepe. Már csak azért is, mert a legendai hagyomány szerint mindkettőjüket ezen a napon végezték ki Krisztus születése után 67-ben Rómában. Pétert keresztre feszítették – saját kérésére fejjel lefelé, mert nem tartotta illendőnek, hogy úgy haljon meg, mint mestere –. Pált lefejezték: mint római polgárt e tisztes halálmód megillette. Életük szép példájából, amely egész életüket meghatározta, ez pedig nem más, mint a tökéletes Istennek adottság, a tökéletes Krisztus-követés. Az ünnep eredete igen ősi, hiszen mindketten a Néró-féle keresztényüldözés idején haltak vértanúságot, az Egyház pedig már a III. század közepétől megülte tiszteletüket ezen a napon.

Valaki egyszer azt mondta, hogy senki sem születik szentnek, hanem mindenkinek magának kell azzá válnia. Ismerjük Szent Péter és Pál apostolok életét. Tudjuk róluk, hogy mindketten buzgó, Istent kereső emberek voltak, ami akkor is igaz rájuk, ha Istent nem is mindig azon az úton keresték, amelyet az Úr kijelölt számukra. Az Evangélium tanúsága szerint Péter számtalanszor nem értette meg Jézust, sőt háromszor meg is tagadta az Urat, Pál apostol pedig

kifejezetten azért indult Damaszkuszba, hogy Jeruzsálembé hurcolja az első keresztényeket, későbbi hittestvéreit. Isten azonban – ahogy azt egyik szentatyánk írja – a lehetőségek Istene, a folytonos újrakezdés Istene. Soha nem mond le az emberről, hanem újra és újra kopogtat szívünk ajtaján, egészen addig, míg be nem bocsátjuk Őt oda. Így tett Péterrel és Pállal is, akik miután végre megértették Isten valódi szándékát, az Ő üdvözítő szeretetét, képesek lettek arra, hogy életüket is odaadják ezért a szeretetért. Nem születtek szentnek, azzá váltak. Nem voltak egész életükben tökéletes emberek, de azt elmondhatjuk róluk, hogy életük minden napját kitöltötte Isten akaratának keresése. *Péter a legyőzhetetlen „Szikla”,* amelyre Jézus Krisztus Egyházát építette, a kiválasztott pásztor, akinek az Úr átadta *„a mennyek országának kulcsait”*.

Az aratás és szokásai

Az aratás napját gondosan megválasztották. Ha az időjárás engedte, az aratás általában már Péter-Pál napján, június 29-én megkezdődött. Ez az időszak azért is nem bővelkedik ünnepekben, mert a termény betakarítása annyira igénybe vette az emberek erejét és idejét, hogy nem értek rá pihenni, mulatozni.

Újholdkor nem kezdtek hozzá, de Illés napját sem tartották szerencsésnek, nehogy a villám beléjük csapjon. Ha éppen péntekre esett volna az aratás első napja, akkor már csütörtökön levágtak egy kévére valót, hogy a szerencsétlennek tartott napon ne kelljen a betakarítás legnagyobb munkájához hozzáfogni. A sarlóval történő aratás többnyire asszonyi munka, férfiak ritkábban, inkább csak a legfiatalabbak és a legidősebbek vettek benne részt. A kaszával csak férfiak dolgoztak, míg a marokszedés az asszony feladata. A kévék bekötése, összehordása ismét férfimunkának számított. Az aratás befejezése örömnappal számított, melyet a szokások és hiedelmek gazdagon átírtak. A gabona betakarítása aratóünnepel végződik. A munka végeztével a lányok gabonaszárakból és kalászköbökkel megfonják az aratókoszorút, majd feldíszítik virágokkal: pipaccsal, búzavirággal, szarkalábbal. A koszorút rúdra vagy botra helyezik, amit két erős legény visz, nyomában az éneklő aratókkal. A „díszmenet” végén előkerülnek a borospoharak, megterítik az asztalokat, s muzsikaszó mellett hatalmas mulatozást csapnak.

Minden egyes nap Isten ajándéka, minden egyes nap egy új lehetőség kezdetévé kell, hogy váljon számunkra. Használjuk ki Istennek ezt az ajándékát, éljünk ezzel a lehetőséggel, ha tegnap elmulasztottuk megtenni a jót, ne keseredjünk el, hanem tegyük meg ma, minden egyes nappal közelebb kerülve Istenhez.

Korbély Gézáné

JÉZUS SZENT SZÍVE ÜNNEPE

„add nekem szívedet, hogy szenvedő szeretetem megpihenjen benne, amikor mindenki megvet”

Ürnapja nyolcadának megkoronázása Jézus Szent Szíve ünnepe, mert e két ünnep nagyon szoros kapcsolatban van egymással. Az ünnep időpontját maga az Úr Jézus tűzte ki, amikor éppen Ürnapja nyolcadában Alacoque Szent Margit-Mária által kérte: „Ezért arra kérek, hogy az Oltáriszentség ünnepének nyolcada utáni első péntek legyen külön ünnep, amikor Szívemet tisztelik, nyilvános bocsánatkéréssel adva jóvátételt neki, és azért végezve a szentáldozást ezen a napon, hogy engeszteljék azokért a méltatlanságokért, amelyek az alatt érik, amíg ki van téve az oltárokon.” Az Úr Jézus az Oltáriszentség csodáiban és szentjei által adott üzeneteiben is azt kéri tőlünk, hogy tiszteljük és szeressük Szentséges Szívét az Oltáriszentségben, amely szeretettől lángol irántunk.

Az ember kicsi gyermekkorától fogva érti, hogy a „szív” a szeretet jelképe, az ember érzéseinek, szándékainak középpontja. Jézus Szíve azt a végtelen szeretetet jelképezi, amellyel Isten öröktől fogva szeret minket, és amelynek örök szövetségét Jézusban adta nekünk. A Jézus Szíve tisztelet már Nagypénteken, a kereszt lábánál megkezdődött, amikor János apostol tanúja volt annak, hogy „... az egyik katona beledöfte lándzsáját az oldalába. Ekkor vér és víz folyt ki belőle.” (Jn 19,34). Azt a Szívet imádjuk, amely a végsőig szeretett minket, amely megmutatta nekünk végtelen irgalmasságát, amelyet lándzsával átszúrtak, és amelyből az új élet kimeríthetetlen

forrásaként vér és víz fakadt. Ezen az ünnepen valamennyi szentírási olvasmány az Isten szeretetéről beszél. A szentmisében így imádkozunk: „Ő csodálatos szeretetből életét áldozta, s a keresztfán magasba emelve odaadta önmagát értünk: majd vér és víz ömlött sebhelyéből, mely átszúrt oldalán nyílt, hogy onnét jöjjenek létre a szentségek, melyekkel Egyházát elteti, és mindenki vonzódjék az Üdvözítő feltárt Szívéhez, mindig örömmel merítve az élet vizéből, melyet az üdvösség forrása bőséggel áraszt.”

Jézust az emberek iránt érzett szeretete és irgalma hozta a földre, hogy visszaadja nekünk mindazt, amit a bűn elvett tőlünk. Az Oltáriszentségben, a Szeretet Szentségében egyesülni akar velünk, szeretete viszonzására vágyik. Mintha ezen az ünnepen Jézus azt kérdezné tőlünk is, amit egykor Pétertől kérdezett: „Szeretsz-e engem?” Az üzenet, amelyet Alacoque Szent Margit-Mária által küld: „ég a vágytól, hogy az emberek szeressék őt, és ő visszahúzhassa őket a kárhozat útjáról, ahová a sátán tömegestől taszítja őket.” Az ígéretek, amelyeket Jézus Alacoque Szent Margit-Máriának tett, mindazokra vonatkoznak, akik Szent Szívét tisztelik. Ezek közül is a legnagyobb Jézus Szívének nagy ígérete a kilenc elsöpénteki szentáldozással kapcsolatban. Életében mindenki legalább egyszer végezze el az elsöpénteki kilencedet, de a Jézus Szíve iránti tiszteletet a kilenc hónap eltelté után is őriznünk és ápolnunk kell. Nemcsak a megígért kegyelmeket akarjuk elnyerni, azután magára hagyjuk az Urat, hanem teljes szívvel válaszolnunk kell az ő szeretetére. Alacoque Szent Margit-Máriához intézett kérésének eleget téve engesztelő szentáldozást és szentségimádást ajánlunk fel a bűnök által megsebzett Szent Szíve engesztelésére. Jézus Szíve ünnepén különösen nagy szeretettel és engesztelő szándékkal áldozunk, és kérjük, hogy alakítsa szívünket az ő Szent Szíve szerint. Hálát adunk a megváltás kegyelméért: „Hála neki, hogy akarta, hogy az árat nem sokallta az én bűnös lelkemért.” Az Úr Jézus elkérte Alacoque Szent Margit-Mária szívét, behelyezte saját szívébe, és miután áttüzesítette szívének égő kemencéjében, visszahelyezte oda, ahonnan kivette. Kérjük, hogy az ő szeretetének tüze járja át a mi szívünket-lelkünket is. Jézus Szívétől tanulunk szeretni.

A június hónapot Jézus Szent Szívének szenteljük, gyakran imádkozzuk a Jézus Szíve litániát, amelyben Szívének titkairól elmélkedünk. Énekekkel, imákkal, engeszteléssel dicsérvük azt a Szívet, amely mindvégig szeretett minket. Az Örök Atyának felajánljuk Jézus Szent Szívének Szentséges Sebéből ömlő drágalátos Vért és Vizet az egész világ bűneiért, irgalmát és kegyelmét kérve. A Jézus Szívéből kiömlő vér és víz tisztára mos minket minden bűntől és büntetéstől, és nem felodkezik meg enyhíteni a tisztító tűzben szenvedő lelkek szenvedését sem.

Jézus isten-emberi szívéhez a Szűzanya Szepőlötelen Szíve áll a legközelebb. Nem véletlen, hogy a Jézus Szívének szentelt pénteket követően szombaton Mária Szepőlötelen Szívét ünnepeljük, hogy a két Szívet együtt tiszteljük. Mária szíve kilenc hónapon át együtt dobogott Jézus Szent Szívével. A szentáldozásban ugyanaz a Jézus jön el szívünkbe, akit a Szűzanya a méhében hordott, akit Betlehem éjszakáján a szívére ölelt, aki tanított és gyógyított, aki szenvedett, meghalt és feltámadt értünk. A mi szívünk szeretetéért jön el újra és újra a Szeretet Szentségében.

Jézus Szíve, a Szűzanya méhében a Szentlélektől alkotott Szív, irgalmazz nekünk!

Szilágyi Mária

SZENT ANNA ÉS SZENT JOACHIM

Július 26.

Az újszövetségi szent könyvek semmit nem mondanak a Boldogságos Szűz Mária szüleiéről. Néhány névvel találkozunk a rokonságból: Erzsébet és Zakariás, Szalóme és Zebedeus, de a két szülő nevét nem tudjuk. Egy II. századi apokrif könyv mondja, hogy Mária édesanyját Annának, apját Joachimnak hívták, és a két név jelentése figyelmet érdemel, mert *Anna* annyit jelent, *kegyelemmel áldott*. *Joachim* pedig *Isten megvigasztal*.

Az ünnep a XIII. - XIV. században terjedt el Európában, a keresztes háborúból visszatért lovagok elbeszélései nyomán és kiterjedt Jézus szülőföldjére és rokonságára is. Érhető, hogy az Üdvözítő nagyszülei iránti tisztelet is felélénkült.

Az ünnep dátuma egy templom felszentelésének évfordulójából adódott. A régi hagyomány ugyanis úgy tartotta, hogy Mária Jeruzsálemben született és szülőháza, Anna asszony háza a Bethesda-tó közelében állt. Az V.-VI. században e föltételezett születési

hely fölé bazilikát építettek, s ennek fölszentelési napja volt július 26.

A legenda elbeszélése szerint Szent Anna szüleit Stolanusnak és Emerenciának hívták, és Betlehemben éltek. Anna a Názáretben élő Joachimnak lett a felesége, s mindketten Júda nemzetségéből és Dávid házából származtak. Húsz évig éltek már együtt, de nem volt gyermekük. A vagyonukat három részre osztották: egy részt maguknak tartottak meg, a másik részt a templomnak és a papoknak adták, a harmadik részt pedig széosztották a szegények között.

Gyermektelenségük fájalmát tovább fokozta egy csót a templomszentelés ünnepére fölmentek Jeruzsálembé, és Joachim áldozati ajándékot akart felajánlani, de egy Iszakár nevű pap visszautasította az ajándékot azzal a megokolással, hogy bűnös kézből nem fogadja el. Joachim házasságának terméketlenségét ugyanis bűnössége nyilvánvaló jelének látta.

Joachimot ez a megszegyenítés olyan érzékenyen érintette, hogy hazatérve elhatározta, hogy nem marad többé a városban, hanem elbujdosik az erdőkbe és a mezőre a pásztorok közé. Nem sokkal később azonban megjelent neki Isten angyala és megvigasztalta. Megígérte neki, hogy imádságaiért és alamizsnáiért Anna gyermeket szül, mégpedig egy leányt, akit majd Máriának kell nevezniük. Az angyal azt is mondta, hogy a gyermek fogantatásától fogva telve lesz Szentlélekkel. Szava igazsága mellé jelül azt adta, hogy Joachim menjön föl Jeruzsálembé hálát adni Istennek, és a templomban, az Aranykapunál találkozni fog a feleségével, akit ugyanígy angyali jelenés indít arra, hogy a templomba menjen. Joachim és Anna az Aranykapunál találkoztak, boldogan elmondták egymásnak a látomásukat, majd hálát adván Istennek, visszatértek otthonukba, Názáretbe.

Anna az ígélet szerint fogant és megszült a kislányt, akit Máriának neveztek el. Joachim ezután hamarosan meghalt.

Az Anna-kultusz egyetemes társadalmi erejére jellemző, hogy a hét napjai közül a *kedd* hosszú évszázadokon át egészen Szent Anna tiszteletét szolgálta. A Teleki-kódex szerint „*Szent Emerencia asszony teröbe esék és szülé az ő első leányát keddön, melyet nevezé Annána. Szent Anna a hétnek neminemű keddin szüle. Egészségbe szülé az igaz Dávidnak királyi plántáját, ez világnak előtte választott leányt, az édes Sziz Máriát. Mária keddön választaték Istennek szülőanyjává és keddön szabadula meg a testnek tömlöcéből.*”

Céhpátrónaként tisztelték az asztalosok azért, mert hajdanában az oltárszekrény elkészítése a mesteremberek feladatai közé tartozott, márpedig Anna volt méltó arra, hogy az élő tabernákulumot, Máriát a méhében hordozza a kádárok is tisztelték, nyilván abból a megfontolásból, hogy Jessze törzséből, Anna és Mária méhéből sarjadt a Szőlőtő: belőle termett a megváltás bora. Védőszentje volt a bányászoknak is, nyilvánvalóan azért, mert ünnepének evangéliuma a szántóföldön elrejtett kincsről, a drágagyöngyöt kereső kalmárról szól, és e hasonlatokat Szent Annára is lehetett vonatkoztatni. A barokk korban Szent Anna külön tisztelt patrónája volt a haldoklóknak.”

A bizánci rítusban július 25-én ülik Szent Anna asszony halála napját, amely napon Konstantinápolyban 550 körül templomot szenteltek a tiszteletére. Nyugaton a 12. századtól terjedt el a július 26-i ünnep. V. Pius pápa 1568-ban eltörölte, de 1583-ban ismét felvették a római naptárba, július 26-ra. Szent Joachimot 1584-től március 20-án, 1738-tól a Nagyboldogasszony oktavája utáni vasárnapon, 1913-tól augusztus 16-án ünnepelték. 1969-ben egy napra tették Szent Annával.

Istenünk, ki Szent Joachimot és Szent Anna asszonyt arra választottad, hogy tőlük szülessék Egyszülött Fiad édesanyja, az ő közbenjárásukra kérünk, add meg, hogy elnyerhessük az üdvösséget, melyet minden nép számára ígértél.

Göttli-Könyves Kinga

„*Christus Anyjának anyja vagy
Es azért méltóságod nagy
Könyörögy értünk Szent Anna*

*Unokádban gyönyörködgyél
Szükséginkről emlékezzél
könyörögy értünk Szent Anna.*”

NAGYBOLDOGASSZONY ÜNNEPE MENNYBEVITEL NAPJA

augusztus 15.

Tele van az ég szentekkel, mint a mező virággal, mint az égbolt csillagokkal. A szentek mind kedvesek nekünk, hiszen közülünk valók. Az örök életbe eljutott szentek mind kedvesek nekünk, hiszen közülünk valók. Az örök életbe eljutott szentek a mi támogatóink Isten trónusa előtt. Isten meghallgatja őket, ha érettünk közbejárnak. Ők a mi útkészítőink, és ha bűnösök vagyunk, Isten haragjával szemben villámhárítóink.

A szentek élén Krisztus Urunk közelében van egy földi vándor, aki a "mindenszentek Királynője", aki magának Krisztus anyja, akit maga Isten koronázott meg az emberi nem legnagyobb örömére.

Nagyboldogasszony napján e Királynő koronázásának napját, mennybevételének évfordulóját tartjuk. Milyen gondolatokat ad nekünk Szűz Mária mennybevételének ünnepe?

1. Szűz Mária mennybevétele a földi élet beteljesülését jelenti. A jó Isten testével együtt emelte őt a mennyei dicsőségbe. Ez a legnagyobb biztosíték arra, hogy az emberi életcél benne megvalósult. A halálnak Szűzanya is alá volt vetve, hiszen az Úr Jézus is mint ember meghalt. Ez már örök emberi törvény. De az enyészetet el

kellott kerülnie, mert a pusztulás, a megsemmisülés, a bűnnek a legkisebb árnyéka sem érte, ezért nem is lehetett az enyészeté. Ezenkívül Krisztus emberi testét ő adta, ő táplálta, ő gondozta, ezért Krisztus dicsőséges mennybemenetelét kellett követnie Szűz Mária mennybevételének. Az Úr Jézus, aki édesanyját tisztelte, szerette, megbecsülte édesanyja testét és nem engedte, hogy olyan sorsra jusson, mint más ember teste. Illő és méltó, hogy a mennyei Atya házában, ahol sok lakóhely van, elsősorban Jézus Krisztus édesanyjának legyen lakóhelye.

2. Szűzanya mennybevétele azt az örök igazságot hirdeti: a halállal nincs még vége mindennek. Testünk, lelkünknek a vára, mely annyi kinnak, fájdalomnak, annyi szenvedésnek van alávetve, részsednie kell az örök boldogságban. Lehet az a test roncs, lehet szenvedéstől meggyötört test, de mégis szent az ember teste, mert az örök életre teremtett lelket hordozza itt a földön. Az emberi test küldetése tovább tart, mint a sírgödör. Nekünk bűnökkel küszködő embereknek a testünk nem juthat úgy az örökkévalóságba, mint ahogy a Szűzanya teste halála után odajutott. Nekünk meg kell várnunk a világ végét. Testünk ekkor fog feltámadni, és követi lelkünket az örökkévalóságba, ha azt előzőleg földi életünkben kiérdemeltük.
3. Kiérdemelni az örök életet. Mily sivár, mily lelketlen, mily kínos és céltalan sok ember élete. Mennyien panaszkodnak: minek is élek, mi célja lehet annak, hogy teljes ismeretlenség csendjében morzsolom a napokat, egyiket a másik után. Milyen jó volna, ha ilyenkor eszünkbe jutna Szűz Mária élete. Egy élet, mely ismeretlen ország, ismertetlen kis falucskájában csendesen pergett le. Egy élet mely külső látszatra szintén szürke hétköznapi sorozatából állt. A jó Isten szemében azonban mégis a legtöbbet ért, mert a legnagyobbat, a legmegtisztelőbb feladatot bízta Szűzanyára itt a földön. Egy élet, mely csendesnek és jelentéktelennek látszott, és mégis az Isten országának örök boldogságában végződött. Lehet, hogy az ember élete is ily csendes jelentéktelen élet, amelynek eseményeit életrajzírók nem örökítik meg. Megörökíteni? Mily elbizakodott emberi szó. Mit tud az ember megörökíteni? Semmit. Egyedül csak Istennek van módja valamit megörökíteni. Ha az ember élete Isten szeretetében, Isten szolgálatában eltöltött csendes élet lesz, azt a jó Isten majd megörökíti.

A kereszténység előtti időből sok szobor maradt ránk. Egyik sem döbbsenti meg annyira az embert, mint a közismert Laokoón csoport. Egy apát és két fiát ábrázolja a páratlanul értékes mestermű, amint egy óriás kígyó csavarodik rájuk, és halálra szorítja a fájdalomtól és kétségbeeséstől eltorzult arcú embereket. Ime a megváltás előtti idő, az áteredő bűn súlya alatt, tehetetlenül nyögő emberiség fájdalmas szolgálata.

A mi templomainkban egy másik szobor áll. Egy szelid tekintetű asszony szobra, feje körül 12 csillagból álló koszorú, lába alatt pedig - nem a halált hozó szorítással rácsavarodva - a széttaposott fejű kígyó. Ime a megváltott emberiség nagy öröme. Amíg nem élt Szűz Mária, addig nem volt az emberiségnek Megváltója. Szűzanyától megkaptuk a legnagyobb ajándékot, a világ megváltóját. Sok művész ezért hódol előtte. Mi is hódolunk neki és kérjük őt, imádkozzon Isten trónusa előtt értünk, hogy hűséges fiaii lehessünk Jézus Krisztusnak.

A hagyomány szerint Szűzanya Jeruzsálemben halt meg. A Cedron völgyében temették el. A mostani templomot, - mely a mennybevitel hagyományos helyét jelzi, - a Keresztes Lovagok építették a XI-ik században. Görög és örmény keresztények vették át a templomot. Még a muzulmánok is imádkozhatnak ott

Somlai József plébános

Papszentelések

A kistarcsai Egyházközség ünnepeit:

- 1968. április 21-én, amikor *Kiszel Mihályt* pappá szentelték.
- 1977. június 18-án, amikor *Dr. Huszka Mihályt* pappá szentelték.
- És emberi számítás szerint ünnepelni fog 2008. június 21-én, amikor *Bakonyi Jánost* ifjút pappá szentelik. Nagyon ritkán előforduló ünnepek. Értékeljük az ünnepeket és a személyeket.

A felszentelt pap az Egyházmegye első Emberének, a Püspökének a segítőtársa lesz. Egy templom közössége elé kell állni, és kötelességét teljesíteni. Feladata lesz: megszentelni a rábízottakat.

Blaskó Mária: Újmisére

Arca komoly, szeme mosolygó
Azért, mert a jó Istent látja.
A világnak bűnét és vétkét
Gyászolja fekete talárja.
Az ajka imát suttog értünk,
Jóságos keze minket áld.

S míg keze az ég felé szárnyal,
A lépe kíséri a nyáját.
A pap csak értünk él és fárad,
S jutalmat érte föld nem ad.
Adjon hát néki gyermekszívem
Ima- s hálavirágokat.

Blaskó Mária: Nyári dal

Arany kalász, arany kalász,
Teremj búzát nekünk,
Hogy kenyerét megkaphassa
Szegény magyar népünk.

Nyári eső termékenyítsd
Barna földeinket,
Égi harmat lágyítsd meg a
Sok-sok kemény szívet.

Hogy akinek Isten adott,
Adjon a szegénynek,
Örömököt szerezve a
Földnek és az égnek.

Áldd meg Isten, esedezzünk
Az összes terményünk,
Mindennapi kenyerünket
Oh, add meg minékünk.

KISBOLDOG ASSZONY

szakrális és profán
SZEPTEMBER 8.

Szűz Mária születésének emléknapja. A közép-korban vigíliája és nyolcada is volt.

Több mint 200

magyarországi templomot szenteltek Kisasszony tiszteletére. Ezek templombúcsúja szeptember 8-án van. A kegyhelyeknek is kedvelt búcsúnapja Kisasszony ünnepe. Nagyasszony mellett ezen a napon kereste föl a kegyhelyeket az újkorban a legtöbb búcsús zarándok.

A liturgikus hagyomány szerint Mária a hajnali szép csillag. Belőle támad az igazság napja, Krisztus. E képzetkörrel függ össze a Kisasszony-napi népi cselekedetek többsége. Tápé jámbor asszonyai Kisasszony hajnalán kimentek a Tisza partjára és ott várták a napköltét. Közben olvasót és az alkalomhoz illő népi imádságokat mondogattak.

Ugy tudták, hogy aki megérdemli, a fölkelő napban megláthatja Máriát. Sugarai rózsát szórnak. Ez a látomás a Napba öltözött asszony.

A tápai asszonyok azonban nem álltak egyedül szokásukkal. Sokfelé várták Kisasszony hajnalán a napfölkeltét, hogy meglássák benne Máriát, más vidékek népeinek elképzelése szerint: a böicsőben fekvő Máriát. *Boldogasszonyban, Andocson, Vodicán, Pócson, Csatkán* a búcsúsok is virrasztottak. Amikor feljött a nap, letérdeltek és elimádkozták az Urangyalát.

Ósi pogány őszkezdő nap. A fecskék is összesereglettek, hogy melegebb égtájak felé repüljenek, ezért nevezik ezt a napot "fecskehajtó Kisasszonynak". Dologtiltó nap lévén, az asszonyok sem dolgoznak, különösen a fonás tilos. Megkezdődik a termények betakarítása. Leverik a diót is, de a vetésre is kell gondolni, hogy „Szent Mihálko má földbe kerüjön a mag”. „A két asszony között (Kisasszony napja szeptember 8-a; és Mária neve napja, Nagyboldogasszony ünnepe, szeptember 12-e) között szokás az őszi vetést elkezdni. Sokfelé szokás volt régen, hogy a vetőmagot napfelkelte előtt kivitték a szabadba, „mert ha a hajnali harmat éri a magot, akkor az később nem fog üszkösödni, és jó termést fog hozni...”

Népi időmegfigyelés szerint: „Ha hólyagosan esik az eső Kisboldogasszony napján, akkor sok eső lesz ősszel...”

SZENT ISTVÁN

AUGUSZTUS 20.

E nap Szent István-
nak, az Árpád-ház el-
ső szentjének az em-
léknapja, az 1100

éves magyar állam megalapításának ünnepe. A régmúltban is sokan az új kenyér – ami egyben az életet is jelenti – ünnepének is tartották (a székely naptár hónap neve is ez: „Új Kenyér”).

A kommunista-pártállami időkben az alkotmány napjának nevezték el, s Magyarország sztálini típusú „szocialista alkotmányát” ünnepeltették évről évre, hogy feledtessék az augusztus 20-ához fűződő egyházi szertartásokat és az ősi magyar hagyományokat.

István király törvényeivel a keresztény tanításokat az állam minden alattvalójára kötelezővé tette. Nevéhez tíz egyházmegye megszervezése kötődik, ezek élén érsek, illetve püspök állt.

A keresztény tanítás a királyság legszilárdabb bázisává, a megtelepült társadalom mindennapi életének megtartó erejévé vált. A kitűnő hadviselő és belső ellenfelein győzedelmeskedő, erőskezű uralkodó 1038-ban, a történészek becslése szerint, 63 éves korában hunyt el.

Legendák, ballada-szerű énekek keringtek István királyról a nép között, de az ünnephez kötődő szakrális szokáshagyományt jóformán nem ismerünk.

Az ünnep történelmünk legrégebbi hagyományokra visszatekintő alkalma, mivel gyökerei a 11. századra nyúlnak vissza.

Szent László király augusztus 20-ra tette át a korábbi augusztus 15-re eső ünnepnapot. 1083-ban ekkor emeltette oltárra VII. Gergely pápa hozzájárulásával I. István relikviáit a székesfehérvári bazilikában, ami a szentté avatással volt egyenértékű.

Mária Terézia is elrendelte a Szent István-nap megtartását, 1771-ben Bécsbe, majd Budára hozatta a Szent Jobbot.

A kiegyezést követően augusztus 20-a fokozatosan visszanyerte korábbi státuszát, és 1945-ig a nemzeti ünnepek közé tartozott. A kommunista rendszer számára vallási és nemzeti tartalma miatt felvállalhatatlan volt. Az új, demokratikusan választott Országgyűlés 1991-ben hivatalos nemzeti és állami ünneppé nyilvánította.

Jutasi-Varró Diána

Szent László király

Ünnepnapja: június 27.

I. Béla második fia. Rheinfeldi Rudolf német ellenkirály leányával, Adelhaiddal kötött házasságából két leány (ismeretlen nevű leánya Jaroszlav orosz herceg és Piroska v. Iréne, Komnenosz János bizánci császár felesége) született. Salamon király uralkodása idején testvéreivel, Gézával és Lamberttel a hercegséget birtokolta, velük együtt vett részt a kunok és görögök elleni hadjáratokban is. Géza uralomra jutását tette lehetővé azzal, hogy sógoruktól, Ottó morva örgróftól sereget hozott. A későbbi krónikák őt tekintették a mogyoródi csata (1074. márc. 14.) hősenek.

(Mogyoródi csata: I. Géza király és László herceg 1074-ben a német császár által támogatott Salamon király seregét győzte le. A zsákmányból Vácon templomot és apátságot építettek, de azok nyomtalanul elpusztultak.)

A László király által alapított kolostort nevezik első alkalommal mogyoródi kolostornak, később a név a kolostor köré épült falura is kiterjedt. Régészeti leletek sokasága került elő a településről és környékéről.)

Géza halála után trónra lépve külpolitikájában a császárral szemben VII. Gergely, majd II. Orbán pápa támogatta. Visszaverte a kun betöréseket. Belpolitikájában törvényhozással a feudális magántulajdon megszilárdítására törekedett.

László **három törvénykönyvet** hozott létre, az elsőt 1077-ben adták ki amelyek azonban csak későbbi másolatokban maradtak ránk. Ezek legfontosabb kérdése a magántulajdon védelme volt. Törvényei nagyon szigorúan büntették a **lopást**.

A törvények szigorúan védtek az egyházat. Megszabta az ünnepnapok számát (36 nap), irtotta a pogány szokásokat, a halottakat csak a templomkerthben engedte eltemetni. Szigorúan büntette a nőrablást és a házasságtörést. László még hitt a boszorkányokban, és ha valakit rajtakaptak boszorkányságon, akkor azt máglya halálra ítélték. Ezek mellett kimondta az egyházi személyek sértettségét. Ha valaki hántalmazott egy papot, azt akár halálra is ítélték. Ennek hatására az egyház külön joghatóságot alakított ki magának.

A központi hatalom megerősítését szolgálta az az intézkedése is, hogy Lambert öccsének csupán a hercegség jövedelmét engedte át, de kormányzását nem.

Az egyházszerkezet kialakítását fejezte be a váradi püspökség megalapításával és Gyulafehérvár kiépítésével, I. István, Imre és Gellért szentté avatásával (1083), a somogyvári (1091) francia és a szentjohbbi apátság megalapításával a magyar egyházi kultúra alapját rakta le.

A cseh határon halt meg. Előbb Somogyváron temették el, majd onnan átvitték holttestét **Váradra**.

1192-ben avatták szentté, a néphagyomány úgy tartja számon mint a pogányok ellen harcoló kegyes lovag királyt. A háborúzásai miatt a legtöbb csoda a harcaihoz kapcsolódik. Így például a legenda szerint az ellenség elől menekülve a szikla meghasad előtte, éhező katonái táplálására szarvasbikák jelennek meg, imájára víz fakad a sziklából, ellensége elé dobott pénze kövé változott.

A lovagkirály kultuszának köszönhetően a magyar katonák még a II. világháború idején is **Szent László, segíts!** felkiáltással indultak a csatába.

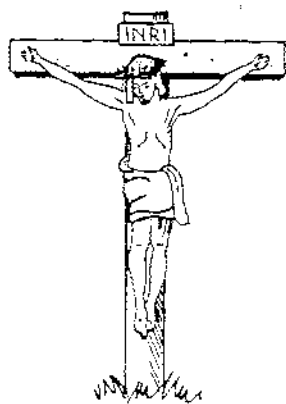
Könyves Beáta

Arany János: Toldi estéje

Nem a székely, nem is Laczfí,
Kit Isten soká megtartson,
Hanem az a: László! László!
Az győzött le minket harcon;
A hívásra ő jelent meg,
Vállal magasb mindeneknél,
Sem azelőtt, sem azóta
Nem láttuk azt a seregnél.

Mert nem volt az földi ember,
Egy azokból, kik most élnek.
Feje fölött szűz alakja
Látszott ékes nőszemélynek;
Koronája napsugárból,
Oly tündöklő, oly világos –
Monda a nép: az Szent László
És a Szűz, a Boldogságos.

Szentkereszt föltalálása - a keresztfa ünnepe: szeptember 14.

Szeptember 14-én ünnepli az Egyház a Szent Kereszt Felmagasztalását, mely a Szent Keresztnek a IV. században történt megtalálására emlékeztet Szent Heléna, Nagy Konstantin császár anyja által. De arra az eseményre is, amikor Irákliosz császár a VII. században visszaszerezte a perzsáktól, és ezután „fölemelték” a Krisztus Feltámadása bazilikában, Jeruzsálemben. Ettől kezdve a keresztény birodalom templomaiban évenként megünnepelték a Kereszt „egyetemes fölemelését”, Felmagasztalását.

A Szent Kereszt Felmagasztalásának a napja mintegy nemzeti ünneppé vált a keleti keresztény birodalomban. A Keresztet, a Birodalom hivatalos szimbólumát minden középületen, minden egyenruhán feltüntették, és a püspökök, papok hivatalosan is „fölemelték” ezen a napon. A világ

negy egtája felé áldást adtak a Kereszttel, miközben a nép a „Kyriét” énekelte. Amikor „fölemeljük”, fölmagasztaljuk a Keresztet, és Istennek hódolva, Istent imádvá leborulunk előtte, azt valljuk meg, hogy ahhoz az Országához tartozunk, amely „nem ebből a világból való”, hogy a szentekkel együtt egyedül „Isten Városának” igaz és maradandó közösségéhez tartozunk

A Szent Kereszt Felmagasztalásának fő himnusza sokszor hangzik fel. A Szent Liturgián ez helyettesíti a Háromszorszent éneket. A szokott antifonokat is olyan válogatott zsoltárversek váltják fel, melyek közvetlenül utalnak Krisztus megfeszítésére a Kereszten.

A Szent Kereszt Felmagasztalásának ünnepén tehát a keresztények újra, ünnepélyesen a megfeszített Úrnak ajánlják fel magukat, osztatlan hűségüket nyilvánítják ki Előtte az Életeradó Kereszthez szegzett szent lábainak imádasával. E böjti és bűnbánati szent napnak ez a jelentése az Egyházban.

Csajka János

HITTANOS TÁBOR 2008

Idén először két csoportra bontva fogunk táborozni. A gyerektábor Sirokon, a kamasztábor pedig Mátraházán lesz. Mind a két helyen kőházban, ágyakon lesz az elszállásolás.

Sirokon az egyházközösség fenntartásában működő vendégházat béreltük ki, mely nagy, zárt udvarral rendelkezik. Mátraházán a ferences rend tart fenn egy lelkigyakorlatos házat, mely erdővel körbevéve igazán hangulatos helyszín lesz a táborozáshoz. Az utazás most is autóbusszal történik, az étkezés naponta egyszeri 2 fogásos meleg étel, a többi étkezést önellátással oldjuk meg. A részvételi díj az utazást, szállást, étkezést, valamint a programok költségeit is tartalmazza.

Alverna ház - Mátraháza

A tábor időpontja: 2008. 07. 06 – 07. 12.

Tehát vasárnap reggel indulunk, és következő hét szombaton este érkezünk haza.

Az állandó programok kínálatában igazán sokféle foglalkozás fog szerepelni: a szentmise, elcsendesedés és imádság mellett lesz filmvetítés, erdei túra, számbáború, akadályverseny, kézműves-foglalkozás, kincskeresés, foci, reggeli torna, éneklés a tábortűz körül és tábori "Ki mit tud?" is. Természetesen a környék nevezetességeit, látnivalóit is felkeressük majd, a Kékestető megmásítása sem maradhat el.

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves szülőket, a táboros szülői megbeszélésre a plébánia közösségi termébe, melynek időpontja: 2008. június 6. péntek este 7 óra.

Táborvezetők

Nyári Hittanos Napközis tábor

Az idei nyáron első alkalommal szervezünk napközis tábort a hittanos gyerekeknek az Egyházközségi Otthonban. /Györkös cukrászda mellett/

A tábor időpontja: 2008. június 23-27-ig.

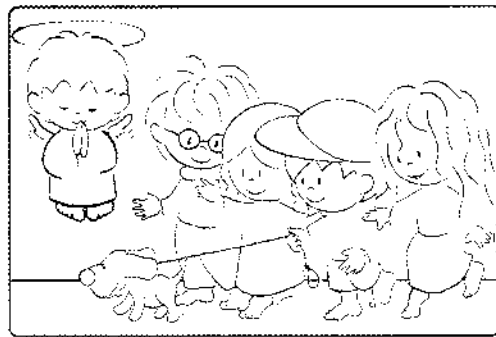
A foglalkozásokat reggel 8 órától délután 4 óráig tartjuk. Terveink között szerepel a Deres lovas udvar meglátogatása, valamint az uszodában egy alkalommal való fürdőzés.

A napok kézműves foglalkozásokkal, játékkal fognak telni, amit egy-egy evangéliumi történethez kapcsolunk. A gyerekek tízórait, ebédet és uzsonnát kapnak.

Első osztálytól nyolcadikig várjuk a jelentkezőket.

A részvételi díj: 6500 Ft/ fő.

Jelentkezés 1000 Ft előleg befizetésével a hitoktatóknál.

Méhes Zsuzsa táborvezető
06-70/225-3060

* * * * *

Kistarcsai templom nyári vasárnapi miserendje:

Június 1- jén fél 8, 9, fél 11 és este 6.

Június 8 - án fél 8, 9 és este 6.

Június 15 - én fél 8, 9 és este 6.

Június 22 - én fél 8, 9, délelőtt 11, és este 6.

Június 29 - én fél 8, 9, és te 6.

Július és augusztus hónapokban vasárnapokon a fél 11 –es szentmise elmarad.

Videó felvétel készül a ministránsokról

Július 1-jén, vasárnap délelőtt 9 órakor, a hittanév hálaadó szentmiséjén.

Július 22-én, vasárnap délelőtt 11 órakor, *Bakonyi János* újmiséjén. Aki emléket akar, jöjjön.

A nagytarcsai templom miserendje:

Június 1-jén fél 12. Június 15-én fél 11. Június 29-én fél 11.

Július 13-án fél 11. Július 27-én fél 11.

Figyeljünk az Egyházközségünk ünnepeire

2008. június 1- jén, vasárnap, délelőtt 9 óra: Hálaadó szentmise a hittanév befejezése alkalmából.

2008. június 21- én, szombaton, délelőtt 10 óra, Vác, Székesegyház, papszentelés.

2008. június 22-én, vasárnap, délelőtt 11 óra, Kistarcsa, templom, újmise, primicia.

Szeressük az ünnepeket. Ünnepeken adjunk hálát a jó Istennek.

userdata.jsp?userID=10313819